

**Pomorska Izba
Rzemieślnicza**

MAŁYCH I ŚREDNICH PRZEDSIĘBIORSTW

Wybierz pracę w rzemiośle!

Rzeczpospolita
Polska

Sfinansowane przez
Unię Europejską
NextGenerationEU

WOJEWÓDZTWO
POMORSKIE

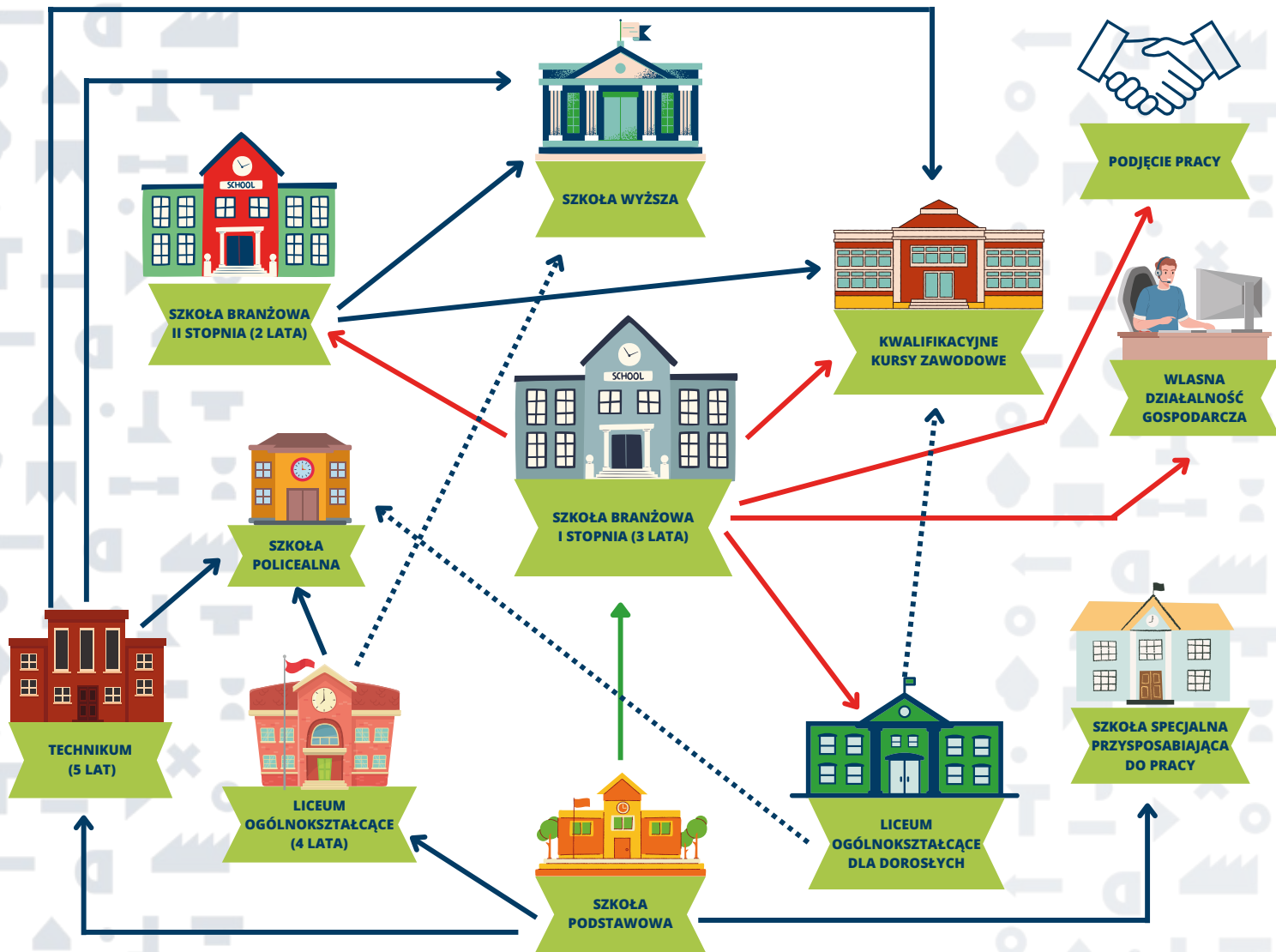

POMORSKIE
KOMPETENCJE
JUTRA

Możliwe ścieżki kształcenia

Bardzo ważne jest, aby przed wyborem szkoły ponadpodstawowej poznać wszystkie możliwe ścieżki kształcenia. Dzięki grafice na kolejnej stronie można zaznajomić się z różnymi opcjami, które pomogą ocenić i wybrać rozwiązanie, pozwalające na realizację planów zawodowych oraz rozwój pasji i zainteresowań.

Szkoły ponadpodstawowe – różnice

Po ukończeniu szkoły podstawowej jest do wyboru kilka ścieżek:

4-letnie liceum ogólnokształcące

5-letnie technikum

3-letnia branżowa szkoła I stopnia

Grafika obok przedstawia najważniejsze elementy każdej z tych szkół. Pozwoli odpowiednio ocenić sytuację i pomoże wybrać właściwą ścieżkę edukacyjną.

Co różni szkoły ponadpodstawowe?

Czym charakteryzuje się szkoła branżowa?

System nauczania w szkole branżowej łączy teorię z praktyką. Nacisk położony jest przede wszystkim na zdobywanie praktycznych umiejętności i odpowiednie przygotowanie do wykonywania danego zawodu. Zajęcia praktyczne mogą odbywać się w następujących miejscach:

- pracownie szkolne
- centra kształcenia zawodowego
- nauka u pracodawcy

(będącego rzemieślnikiem lub niebędącego rzemieślnikiem)

W przypadku praktyk odbywanych w pracowniach szkolnych, nie obowiązuje wymóg podpisywania umowy, a uczeń nie otrzymuje wynagrodzenia.

Natomiast przy wyborze nauki praktycznej u pracodawcy, uczeń i jego opiekun prawny podpisują umowę o pracę w celu przygotowania zawodowego. System nauczania przybiera formę dualną, a praktykant jest pracownikiem młodocianym i uczniem. W szkole przekazywana jest wiedza teoretyczna, a zakład pracy przejmuje odpowiedzialność za kształcenie praktyczne.

Czasem umowa może mieć inną formę,
tzw. umowę o praktyczną naukę zawodu.

W takiej sytuacji zawierana jest ona między pracodawcą,
a dyrektorem danej placówki.

Nauka w dualnym systemie umożliwia młodym ludziom szybsze wejście na rynek pracy oraz zdobycie cennego doświadczenia i kontaktów zawodowych. Dodatkowym plusem jest nauka w naturalnym środowisku pracy, która przygotowuje ucznia na różnego rodzaju wyzwania oraz uczy jak radzić sobie z konkretnymi zadaniami.

Zdobywanie wiedzy w takich warunkach, pod okiem fachowca, to najlepsza forma nauki zawodu. Duża liczba godzin zajęć praktycznych oraz praca ze specjalistą, z wykorzystaniem nowoczesnego sprzętu, umożliwiają zdobycie odpowiednich kwalifikacji zawodowych.

Młodociany pracownik – co go wyróżnia?

Zgodnie z artykułem 190 Kodeksu Pracy, młodociany pracownik to osoba, która ukończyła 15 lat, a nie przekroczyła 18. Podjęcie nauki zawodu przez osobę, która ma mniej niż 15 lat, jest również możliwe –

w tym przypadku konieczne będzie uzyskanie pozytywnej opinii poradni psychologiczno-pedagogicznej. Pracodawca podpisuje z młodocianym pracownikiem umowę o pracę w celu przygotowania zawodowego.

W trakcie całego okresu odbywania praktyk młodociany pracownik podlega ubezpieczeniu społecznemu, a także otrzymuje wynagrodzenie.

Stawki ustala się w odniesieniu do średniego, miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce narodowej i są one zależne od etapu nauki. Prócz tego, młodocianemu pracownikowi należy się urlop wypoczynkowy:

- 12 dni roboczych – przez 6 miesięcy od rozpoczęcia pierwszej pracy
- 26 dni roboczych – po roku pracy

Okres nauki zalicza się już do stażu pracy!!!

ELEKTRYK
STOLARZ
RZEŹNIK-WĘDLINIARZ
MURARZ-TYNKARZ
WITRAŻOWNIK
ELEKTROMECHANIK

KRAWCOWA

KUCHARZ

MONTER SIECI, INSTALACJI I URZĄDZEŃ SANITARNYCH

WULKANIZATOR
KOSMETYCZKA
ZEGARMISTRZ
ZDUN KAMIENIARZ
PARKIECIARZ

FRYZJERKA

PIEKARZ
ZŁOTNIK-JUBILER
MALARZ-TAPECIARZ
WIZAŻYSTKA-STYLISTKA

RZEMIOSŁO

MONTER ZABUDOWY I ROBÓT WYKOŃCZENIOWYCH W BUDOWNICTWIE

KOMINIARZ
INTROLIGATOR
TAPICER BLACHARZ
CIEŚLA ŚLUSARZ
CUKIERNIK

KOWAL

MODYSTKA
DRUKARZ
FOTOGRAF
POSADZKARZ

MECHANIK POJAZDÓW SAMOCHODOWYCH

FLORYSTKA

GLAZURNIK

LAKIERNIK SAMOCHODOWY

GORSECIARKA **HAFCIARKA**
BLACHARZ SAMOCHODOWY
DEKARZ **KOSZYKARZ-PLECIONKARZ**
MONTER INSTALACJI GAZOWYCH
OPERATOR OBRABIAREK SKRAWAJĄCYCH

Przygotowanie do pracy w rzemiośle – czym jest rzemiosło?

Zgodnie z Ustawą o rzemiośle z dnia 22 marca 1989 r.:

„Rzemiostem jest zawodowe wykonywanie działalności gospodarczej przez osobę fizyczną, z wykorzystaniem zawodowych kwalifikacji tej osoby i jej pracy własnej, w imieniu własnym i na rachunek tej osoby – jeżeli jest ona mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą albo średnim przedsiębiorcą. (...)”

Dotyczy to również innych podmiotów, takich jak: wspólnicy spółki cywilnej osób fizycznych, spółki jawne i komandytowe, spółki komandytowo-akcyjne, jednoosobowe spółki kapitałowe.

Z kolei rzemieślnik to osoba, która posiada odpowiednie kwalifikacje zawodowe, a jego praca polega na wykonywaniu wyrobów bądź świadczeniu konkretnych usług rzemieślniczych.

Dowód kwalifikacji zawodowych stanowią:

- **dplom lub świadectwo ukończenia wyższej, ponadgimnazjalnej lub ponadpodstawowej szkoły o profilu technicznym bądź artystycznym w zawodzie (kierunku) odpowiadającym dziedzinie wykonywanego rzemiosła**
- **dplom mistrza w zawodzie odpowiadającym danemu rodzajowi rzemiosła**
- **świadectwo czeladnicze albo tytuł robotnika wykwalifikowanego w zawodzie odpowiadającym danemu rodzajowi rzemiosła**
- **zaświadczenie potwierdzające posiadanie wybranych kwalifikacji zawodowych w zakresie zawodu odpowiadającego danemu rodzajowi rzemiosła**

Model kształcenia dualnego w rzemiośle

Ten rodzaj kształcenia opiera się na współpracy dwóch podmiotów – firmy rzemieślniczej oraz szkoły branżowej I stopnia. U pracodawcy-rzemieślnika pobierana jest nauka praktyczna zawodu, zaś szkoła odpowiada za przekazanie wiedzy teoretycznej. Uczeń dzieli swój czas pomiędzy szkołą, gdzie spędza 2-3 dni w tygodniu, a zakładem rzemieślniczym, w którym jest obecny przez kolejne 2-3 dni.

Pracownik młodociany – podobnie jak pozostali pracownicy – otrzymuje wynagrodzenie. Taki system pozwala uczniowi na zdobycie praktycznych umiejętności, umożliwiających mu szybki rozwój zawodowy.

Uczniowie III klasy szkoły branżowej I stopnia, pobierający praktyczną naukę zawodu u pracodawcy rzemieślnika, przystępują do egzaminu czeladniczego. Egzamin ten przeprowadzają izby rzemieślnicze i składa się on z części teoretycznej oraz praktycznej. Po zdaniu egzaminu uzyskuje się świadectwo czeladnicze i tytuł czeladnika w danym zawodzie. Dodatkowo izba rzemieślnicza wydaje suplement do świadectwa czeladniczego (Europass), który jest dokumentem poświadczającym zdobycie kwalifikacji w danym zawodzie, uznawanym także poza granicami Polski – w krajach UE i Europejskiego Obszaru Gospodarczego.

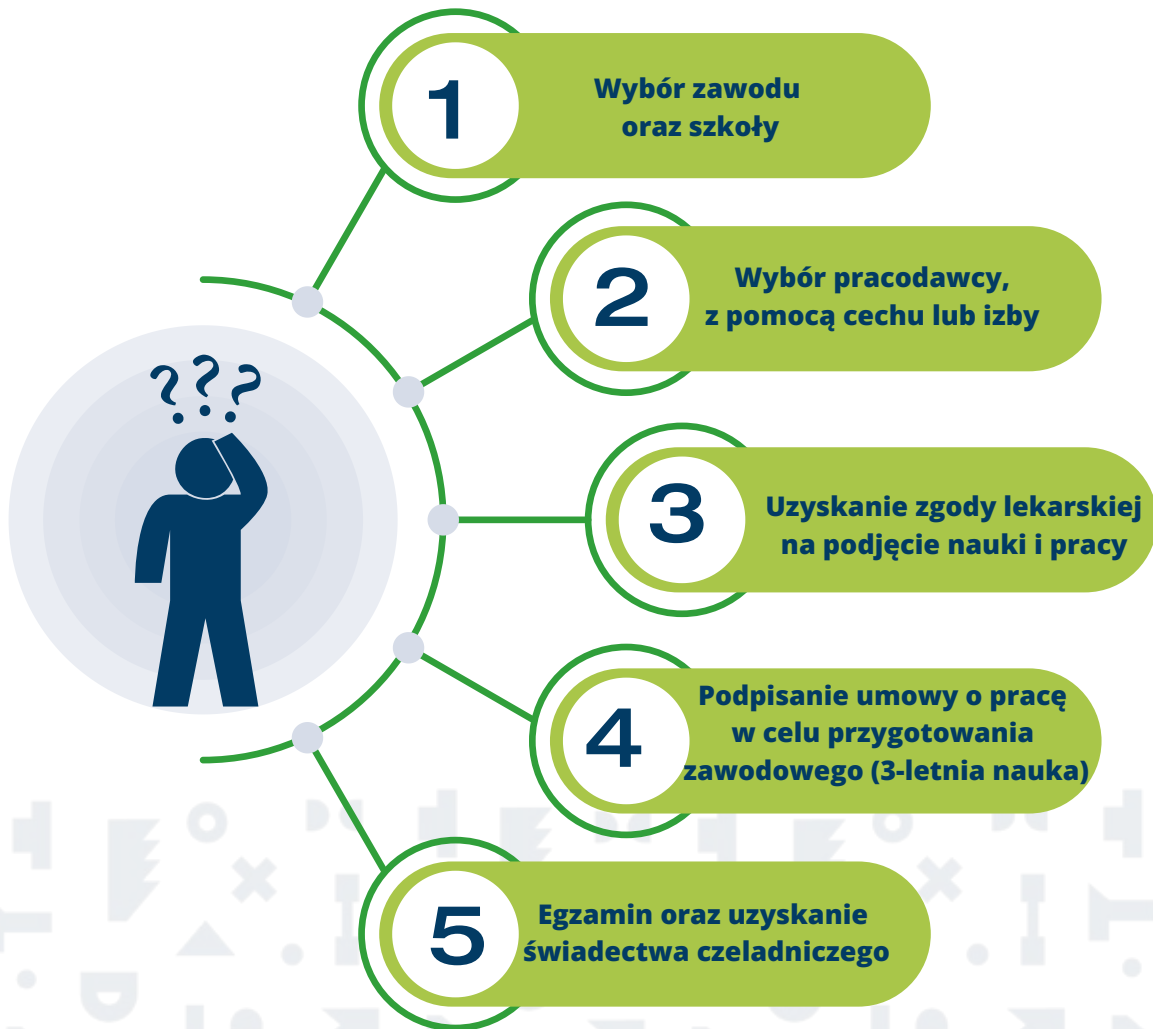

Jak zdobyć zawód?

Schemat na kolejnej stronie przedstawia, jak w kilku krokach zdobyć zawód, zaczynając od wyboru szkoły, a kończąc na zdobyciu świadectwa czeladniczego i podjęciu pracy.

Na wszelkie dodatkowe pytania odpowiedzą pracownicy cechów lub izby rzemieślniczej – zachęamy do kontaktu!!!

Zapraszamy do kontaktu!

**UL. PIWNA 1/2
80-831 GDAŃSK**

**Pomorska Izba
Rzemieślnicza**

MAŁYCH I ŚREDNICH PRZEDSIĘBIORSTW

www.pomorskaizba.pl

biuro@pomorskaizba.com.pl

58 301 84 41